

Já kla - ním se té lá - sce sva - té,
jež v Kri - stu nám se zje - vu - je,
a prou - du mi - lo - sti té vzňa - té
se dá - vám, jenž k nám smě - řu - je.
Ne na se - be já pa - ma - tu - ji,
než v mo - řě lá - sky se - stu - pu - ji.

2. Ó, jak se ke mně skláníš něžně, / vždy po mně touží srdce tvé! /
Tvou láskou přitahován snažně / všechno Ti dávám, co je mé. /
Tys připojil mne, Bože, k sobě, / Ty ke mně lneš a já zas k Tobě.
3. Já vím, že Tebe musím míti, / tvůj musím býti napořád. / Život ni
ráj mi nikdo z lidí / na zemi této nemůže dát. / Jen v Tobě pokoj,
v Tobě radost, / Ty sám mým tužbám činíš zadost.
4. Kéž jméno tvé, ó, Jezu milý, / se navždy vtiskne v mysl mou; / tvá
láska věrná v každou chvíli / mne naplňuj a vládni mnou - / ať
v slovu, v skutku, v počínání / je znát mé v Kristu přebývání.